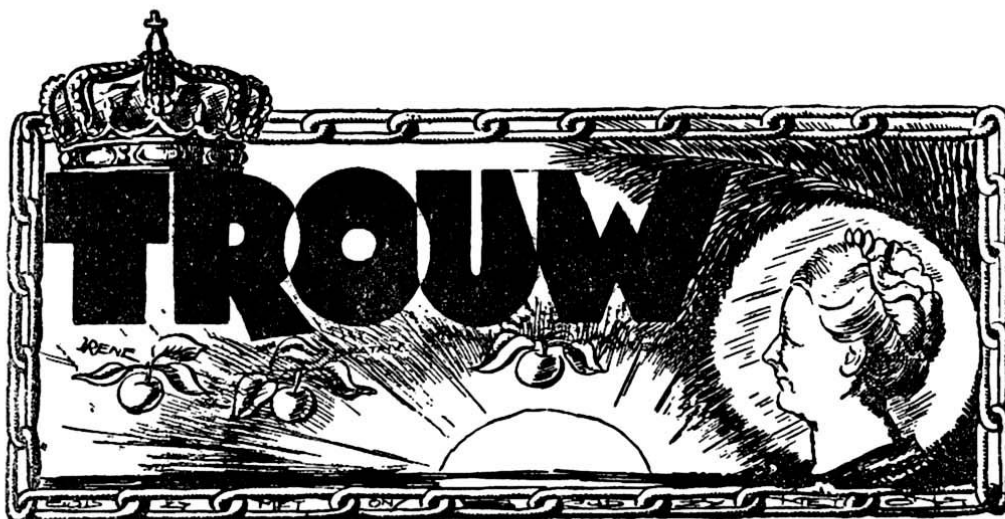

2e JAARGANG No. 10

BEGIN SEPTEMBER 1944

De vrijheid gloort

In een schier onweerstaanbaren opmarsch, die ofschoon lang verbeid, toch nog onverwacht kwam, hebben de geallieerden onze zuider grenzen overschreden. De bondgenooten staan in Brabant. Zij zijn ons welkom na een vier-jarige nacht van ellende. De vijand vlucht. De vrijheid gloort. Vol spanning wachten wij het verdere verloop der krijgsverrichtingen af. Zal het een militaire wandeling zijn verder, of zal er in ons vaderland nog slag geleverd worden? Wij weten het niet.

Misschien weten we meer als dit nummer van ons blad verschenen is. God zij gedankt voor de aanvankelijke uitredding. Hij zegene bij den voortduur de wapenen der bevrijders.

Onze taak nu.

Nog een korte spanne tijds en wij zullen weer ons zelf zijn. Maar voor het zoover is moeten we onze laatste krachten samenballen. Nog kunnen we ons niet overgeven aan den roep der vreugde. De hoofden koel, de harten brandende en onze handen klaar voor de taak die ons wacht, die de Regeering, die het geallieerd hoofdkwartier van ons vraagt.

Welke die taak zal zijn? De Regeering droeg aan de Rotterdamse bevolking op, havens, industrieën en het transportwezen voor vernieling door de Duitschers te beschermen.

Het Duitsche vervoerwezen moet worden belemmerd en verhinderd. In de eerste instantie zijn dit taken voor speciale bevolkingsgroepen.

Wellicht komt daarna de algemeenen opstand. Dat hangt van de opdrachten van Prins Bernhard af, die door H.M. de Koningin werd belast met het bevel over de binnenlandsche gewapende verzetsbeweging.

Laat ieder zich stipt aan de gegeven orders houden.

Geen algemeen gewapend verzet, zonder uitdrukkelijke opdracht. Maar wat er opgedragen is moet geschieden! De stoom-tractie der Ned. Spoorwegen mag niet langer voor de Duitschers werken.

De vrijheid waardig.

Nederland betoone zich in dit spannend tijdsgewricht de vrijheid waardig.

Waardig onze dappere Koningin.

Waardig onze heldhaftige vloot van de Java zee.

Waardig onze kloeke mannen van de koopvaardij.

Waardig onze wakkere strijders te land, ter zee en in de lucht, die nu vechten voor onze bevrijding. Waardig ook aan de lange reeks van bloedgetuigen, die vielen in den gruwelijken bezettingstijd.

Daarom kloek en vastberaden in het vervullen van de ons opgedragen taak. Daarom ook een houding aangenomen vol zelfbeheersching en zelftucht. Geen ongedisciplineerde relletjes. Geen plunderingen. Geen bloedbaden. Recht moet er geschieden. Gelijk de regeering beloofd heeft: snel en streng. Maar het moet dan ook rechtspleging zijn. Een passende door de Overheid toegepaste vergelding voor bedreven misdaden.

Niet overmoedig worden!

In die gedeelten des lands, die nog niet bezet zijn, verlieze niemand de voorzichtigheid uit het oog. Menigeen is in deze dagen reeds het slachtoffer geworden van onbekookte uitlatingen of handelingen op straat of in de tram. Er vielen reeds weer slachtoffers. Bedenkt: zoo lang de Duitscher er is, loert nog overal het verraad. De Duitscher is thans schichtig. Hij ducht het binnenlandsch verzet. De kogels zitten hem los in de geweren. Daarom niet overmoedig worden! Uit de handen der Duitsers blijven. Laat niet het Deutsche monster in zijn laatste stuip-trekkingen U nog ter elfder ure meesleuren in zijn groot-germaanschen afgrond.

Een belangrijke persconferentie.

In een conferentie te Londen, heeft Minister Gerbrandy afscheid genomen van de Britsche pers.

De minister zeide ondermeer:

„De vakvereenigingen worden weer in eere hersteld. De vrijheid van pers en vergadering zal direct na de bevrijding weer in werking treden. De plannen voor de bijeenroeping der Staten-Generaal zijn gereed. De voorbereidingen voor het vormen van een nieuw leger zijn getroffen.”

Belangrijk was de mededeeling van den Britschen minister van voorlichting op deze pers-conferentie:

„Ik heb gehoord, dat Nederland geen ander grondgebied wenscht. Maar het is de wensch van Groot-Brittannië, dat Nederland ook nergens ter wereld eenig grondgebied opgeeft. Want Nederland moet de stabiliseerende factor in dit wereldbestel blijven, die het altijd is geweest.”

Het Koninkrijk der Nederlanden herrijst en . . .

het zal in zijn oude geheel herrijzen!

EEN GASTVRIJE ONTVANGST EN EEN WAARDIGE HOUDING.

Onze Minister-President, Prof. Dr. P. Sj. Gerbrandy heeft Maandagavond onzen bondgenooten hartelijk welkom geheeten bij het overschrijden van onze grenzen. Dit welkomstwoord was ons allen uit het hart gegrepen.

Reeds Dinsdag stonden op allerlei plaatsen o.a. in Haarlem tal van menschen langs den weg om de zoo vurig verbeide Engelsche- en Amerikaansche troepen met gejuich in te halen. Vrouwen en meisjes hadden zelfs al bloemen bij zich om daarmee de zegevierende soldaten te verwelkomen.

Achteraf bleek dit staan-langs-den-weg voorbarig. We zullen ons ongeduld nog een poosje moeten bedwingen.

Het zoo vurig verbeide bevrijdingsleger is op komst, maar het staat nog niet voor de poorten van Amsterdam.

Wie geleerd heeft zich te buigen voor den eisch Gods van zuiverheid en reinheid zal daarin de kracht kunnen vinden om den vreemden soldaten, die als vrienden tot ons komen, een prettig verblijf in ons land te bezorgen, waaraan de herinnering voor alle partijen in elk opzicht ongerept blijft. Hier staan teere persoonlijke belangen onzer meisjes en hooge volksbelangen op het spel. Onze jongens en jonge mannen komen binnenkort terug uit gevangenschap, of vreemde dienstbaarheid, of duiken weer op uit hun schuilplaatsen. Dan geldt het een verbroken gezinsleven te herstellen of nieuwe gezinnen te stichten.

Daar ligt de toekomst onzer meisjes, waarvoor zij zich reeds nu bereid moeten houden. En wat den vreemden soldaat betreft, geeft hem de herinnering mee aan een gastvrij volk, waarvan de vrouwen zich ten allen tijde vriendelijk, doch waardig weten te gedragen.

Een wenk voor machinisten van de locomotieven.

Het is noodzakelijk, dat het bedienend personeel van de locomotieven der Nederl. Spoorwegen, de stokers en de machinisten, niet langer werkt voor de Duitschers.

Dit personeel moet, ter uitvoering van de orders der Regeering, onderduiken. Blijft echter in de buurt. Het bevrijde Nederland zal U spoedig noodig hebben.

Korte mededeelingen

De eerste afdeeling van de legers der bondgenooten overschreden onze grenzen bij Sittard in Limburg en bij Breda in Brabant.

Prins Bernhard bevindt zich bij het Engelsche leger, dat naar Holland oprukt.

De Nederlandsche troepen, die in Noord-Frankrijk hebben gevochten, werden naar het Noorden overgebracht om mede Nederland binnen te rukken.

Nederlandsche vrijheidsstrijders hebben te Maastricht tachtig politieke gevangenen bevrijd. Te Arnhem hebben zij alle politieke gevangenen in vrijheid gesteld.

Het vernielen van het Nederlandsche telefoon en telegraafnet is niet in het belang van onze oorlogvoering. Alleen doorzagen van kabels aan onze Oostergrenzen is nuttig.

Prins Bernhard heeft verboden tot nader aankondiging, het dragen van uniformen van het Nederlandsche leger door de in Nederland vertoevende militairen van het oude Nederlandsche leger.

De Joden uit het kamp Westerbork zijn allen naar Duitschland overgebracht.

Op de lijn Utrecht-Arnhem is bij Ede-Wageningen een Duitsche D-trein in de lucht gevlogen. De lijn Utrecht-Amsterdam is tusschen Nieuwersluis en Utrecht opgebroken. Dit is ook het geval met de lijn Amersfoort-Zwolle, die bij Putten kapot is.

N.S.B.-ers vluchten bij duizenden ons land uit. De treinen zijn evenwel tegen het vervoer niet opgewassen. Te Amsterdam en te Utrecht o.a. bivakkeerden eenige nachten honderden vrouwen en kinderen in den nacht.

De Duitschers hebben gepoogd een transport gevangenen uit de gevangnissen aan de Weteringschans en aan de Amstelveenscheweg weg te voeren. Later zijn ze weer teruggekeerd. Het bleek niet mogelijk.